

НЕМАТЕРІАЛЬНА МОТИВАЦІЯ АКТИВІСТІВ ДО УЧАСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Сьогодні значного поширення і розвитку в Україні набув такий тип організацій студентської молоді, як органи студентського самоврядування (ОСС) у навчальних закладах різного рівня акредитації, які поступово перетворюються із підструктур вищих навчальних закладів на самостійні організації.

Функціонування ОСС у ВНЗ України привертають сьогодні особливу увагу. Студентське самоврядування потрібно студентству, тому що це – практична школа для тих, хто бажає спробувати себе у ролі керівника, адміністратора, лідера. ОСС – це можливість реалізовувати суспільно значущі проекти, що підуть на користь усій студентській громаді.

Нерідко виникає запитання: як мотивувати студентів?

Мотивація є першою і однією з головних складових успішної роботи органів студентського самоврядування. Мотивація - це те, що первинно спонукає до активної участі у громадському житті ВНЗ, а згодом можливо всього міста, області, а може й країни. Тому дуже важливо для успішної роботи всього самоврядування проводити розумну мотиваційну політику.

По-перше, студентів просто необхідно зацікавити діяльністю ОСС. Необхідно, щоб діяльність самоврядування була цікавою та помітною. У кожного є вільний час, і студент хоче його проводити цікаво. Треба запропонувати йому щось цікаве, що наповнить його життя. По-друге, якщо ОСС матиме високий рейтинг поваги серед студентів, то залучитися до ОСС стане престижно. По-третє, якщо у студента є власна ідея чи проект, то тут уже самоврядування має долучитися й допомогти в її реалізації, підтримка ОСС й буде мотивацією.

Потрібно робити так, щоб активістові було цікаво, щоб він відчував себе значущим, частиною команди, усвідомлював свою необхідність справі (не просто справі, а справі своїх товаришів). Активіст має себе відчувати не виконавцем, а людиною, яка здатна приймати рішення (саме цим він і відрізняється від виконавця).

У першу чергу треба показати студенту, що самоврядування - це можливість впливати на навчальний процес не тільки зі звичної проєкції, тобто „вчити-здавати”, а „зсередини”. Наприклад, можливість узгоджувати навчальний план на семестр. Ці повноваження повинні бути у органів студентського самоврядування, хоча, на жаль, у більшості випадків це не так. Студенти повинні впливати на процес навчання всебічно, лише тоді можна говорити про розвиток кожної людини як особистості, яка вміє відстоювати свої інтереси. Коли студент зрозуміє, що самоврядування надає можливість відстояти спочатку свої інтереси (це і є початкова мотивація), згодом інтереси своєї групи, потоку, курсу тощо, то вже на рівні підсвідомості почне звикати, що він може впливати на процеси, що здаються зовсім незрозумілими та непорушними і з якими спочатку він просто мирився.

Наступним пунктом є об'єктивна оцінка викладачів. Тобто надати можливість членам самоврядування виставляти оцінки своїм викладачам з певних параметрів, наприклад „цікавість подання матеріалу”, „об'єктивність оцінювання”, „вміння знаходити спільну мову зі студентами” тощо. Це ліквідує той стереотип, що викладач, навіть якщо він не об'єктивний, все одно правий. Зазвичай студент, який потрапляє у немилість до викладача, все одно нічого з цим не робить. Об'єктивна оцінка викладачів – це вихід із ситуації, це можливість показати, що студент може вибирати для себе кращий рівень освіти. А згодом скласти рейтинг викладачів і робити його привселюдним, щоб і інші студенти, і колеги бачили, „хто є хто”, так би мовити „з перших вуст”.

Звісно тут повинна бути інша сторона медалі, тобто оцінка роботи самоврядування. По-перше, це буде давати стимул для плідної праці, а по-друге – не дасть зробити із самоврядування закриту систему для обраних, які вирішують лише свої проблеми. Тобто студентське самоврядування повинно бути абсолютно відкритим, про його роботу повинні знати всі. І виставити оцінку цій роботі теж повинні мати можливість всі: і студенти, і викладачі. У цьому і є головна ідея самоврядування. За результатами оцінювання буде складатися рейтинг, кращі активісти будуть заохочені, їх фото будуть розміщені на дошці пошани, бо активну позицію слід постійно винагороджувати. Грамоти, подяки, значки ВНЗ, статті у студентській газеті, особиста подяка чи зустріч із керівництвом повинні використовуватися комплексно. Навіть якщо людина зробила щось незначне, необхідно похвалити її: це додасть їй стимулу. Також

необхідно вітати членів самоврядування з днями народження та іншими святами.

Мотивуючи до якоїсь діяльності, слід пам'ятати такі речі. Людина робитиме тільки те, що їй цікаво. Не можна змушувати людину робити те, що їй не цікаво, чого вона не хоче, необхідно давати робити те, що їй подобається, або зробити так, аби те, що вона має виконати, було для неї цікавим, зацікавило її.

Це є основними ідеями, що можуть покращити роботу студентського самоврядування, загалом за рахунок особистої зацікавленості кожного студента, який бере активну участь у житті свого ВНЗ. Мотивація у даному випадку є однією з найважливіших складових.

Луцький національний технічний університет
ВИНІЧУК І.Ф.

ВІДНОСИНИ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ З АДМІНІСТРАЦІЄЮ НА ПРИКЛАДІ ЛУЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Студентська рада як головний орган студентського самоврядування крім іншого, є певним „містком” між студентами та адміністрацією. Одним із її завдань і є власне представлення інтересів студентів перед керівництвом ВНЗ, тому взаємодія із вищезгаданим органом так чи інакше доводиться. Проте ця взаємодія не завжди становить собою дружню співпрацю, а іноді зовсім навпаки.

Що стосується Луцького національного технічного університету, то загалом відносини з адміністрацією досить нелегкі, хоча їх не можна назвати критичними. Однозначно ситуацію визначити не можна, тому що на кожному факультеті своя ситуація: десь до студентської ради ставляться позитивно, десь байдуже, а десь відкрито притісняються. Проте в середньому відносини напружені.

Причиною цьому перш за все є те, що адміністрація не сприймає студентське самоврядування серйозно. Вона вважає, що останнє покликане лише для забезпечення студентів розвагами і вбачає в його „особі” реальну загрозу навчанню. Крім того, рівень знань адміністрації про сутність студентського самоврядування досить низький, можна навіть сказати примітивний.